

Ha ha ha., bài thơ tình đầu đời và duy nhất của tôi sau 32 năm bây giờ mới được chính thức kết thúc. Lần này thì chắc hẳn thiếp. Hẳn dám gọi nếm nếm a.

Lâu lắm rồi, tôi nghe đâu đó câu đùa vui nhảm vớ vẩn: Con gì dài nhất thế giới? Trâu lài cò nào cũng sai. Đó là...con tôm Việt nam. Thế sao? Vì con tôm Việt Nam đâu thì ở VN nhưng mà cái mình thì qua tận Liên Xô, Âu châu gì đó. Dài lắm chứ, phải không? Nhưng mà xét ra thì chị a chị c dài hơn bài thơ tình đầu tiên của tôi đâu nha. Tôi có làm một bài thơ từ khi còn ở VN vào cuối năm 1979 và mãi mới về a xong...tôi ở M cách đây mấy tuấn. Nhưng vớ vẩn nó cũng dài vượt qua cả một đời dồng chửi gièm sao? Mà nếu tính cả yêu từ thời gian 32 năm sau thì tôi nghĩ là nó còn ngấu hơn con tôm VN nhiều. Đáng ý chứ? Nhưng chắc là bạn sẽ thắc mắc thế gì mà dài và lâu đời vớ vẩn ha, phải không? Dĩ nhiên là cái gì cũng có cái lý của nó.

Mùa hè năm đó, tôi mới bắt đầu học vì lý do khai man lý lịch thi đời học. Gặp đúng lúc một tháng bạn học cũ tên là Khúc Cường, gọi là KC cho tiện, cũng từ Sở Phạm Sông Bé trở về cũng lý do tương tự. Cùng cảnh ngộ, vô công rồi nghỉ, lại gần nhà nhau nên tôi hình như có một tháng học trở về nhà KC mới ngày đánh cờ tướng cho qua thì giờ chiều ngày vượt biên, và cũng học làm của nó vài ngón đàn guitar làm vốn của đào sau này. Vớ vẩn là sinh chuyện. Nhận cả vài bài thiếp mà.

Tôi đã ý định đi xin nhà KC có một cô trông ngời là ng, chị u nào cũng đi làm về. Đi làm chứ không phải đi học vì cô ta chỉ mới được tháng học chứ không áo dài trông như một cô sinh viên bầy gi. Thấy rồi thì sinh...ghi. Tôi hỏi KC “người đi đi” ở đâu? Nó cung cấp ngay cho tôi một bản lý lịch trích ngang khá đầy đủ: nàng tên là Đỗ Thị Thu Tâm, đang đi làm cô giáo phụ giữ trẻ cho một trường mầm non giáo gần đây, chồng yêu là một người học cho gia đình khi bắt đi kinh tế mới. Tôi thắc mắc “hàng đời” như vậy ở bên cạnh sao mà không dzô (hay là chị a dzô?). Nó nói Bớt nhà không thiêng. Tao với “nó” biết nhau quá. Má nó cũng quen má tao, là dzô không được thì... bắt một hàng xóm. Với lại, nó trông trẻ học cũng cáo tôi là nàng trông thì còn trẻ nhưng thốt ra là “dzà” hơn thì mình một, hai tuổi gì đó à nhe. Tôi nói không sao không sao. Tình yêu thì đâu phân biệt tuổi tác. Bớt nhà mà không thiêng, thôi đi Bớt nhà tao thiêng cho. Nó nói OK, với đi xin kiêu là tôi phải từ chối cánh sinh. Nó chỉ cung cấp tin tức và đóng vai trò vốn trong bóng

tôi mà thôi. Vậy là đủ quá rồi, còn đòi gì hơn? Thế ng KC bèn thò ngay mọt kờ hoach cho tôi hành đng.

Tđng là kờ hoach gì cao siêu l m, ai ng ch là chiêu “Ngày X a Hoàng Th” t c là m i sáng nó xúi tôi c xách xe ch đ u ngõ, đ i nàng đ p xe ra là tôi ch vi c c m c theo sau. Tđng là đc chiêu ghê g m gì ch đ p xe theo sau m y cô thì tôi cũng rành sáu câu. Nh ng nó nói r ng con gái khôn l m. Mà theo nó kho ng 3 ngày là nó bi t ngay có th ng mu n đ. C m t hai tu n sau b ng nhiên mà th y nó đ p ch m l i, t c là “em” đã ch u, và ch cho mà t i làm quen. Còn nh tr đ ng h p “em” b ng đ p nhanh lên, thì đó không ph i là “em” không ch u, mà là “em” ch mu n th c mà t i đầu mà thôi, đ ng lo. V y đó, theo l i KC thì tôi ch t th ng t i... hu . Không có đ đ ng thua.

Mà nó nói cũng khá đng. Ch vài ngày sau là nàng đã bi t có ng i theo. Tôi th y nàng đ p xe mà th nh tho ng li c nhìn v phía sau. V n đ là nàng v n không t v gì đi ch m l i, hay nhanh lên nh th ng KC suy đoán. Nàng v n gi t c đ th đ ng l m t cách khó hi u. Hai tu n trôi qua mà tôi v n nh c không có gì ti n tri n. C v n KC có v h i s t ru t, trong khi tôi th t s thích thú v i trò ch i này. Nói chi hai tu n ch mà ba b n tu n n a cũng không sao. Ngày tr c s huynh h Ph m ch ng n ga s s em tan tr đ ng v anh theo Ng v mà n i ti ng nh c n, bây gi thì tôi m i sáng em đi đ y h c, tôi theo sau l oc c oc, cũng đâu có kém gì?

Nói v y, nh ng không l c đ p xe theo sau c năm hay sao? Cũng ph i t i lúc ti n chi m m c tiêu ch . Nh t là c v n KC c đ a đ m n u tôi không hành đ ng nó s không ng h n a. Th y tôi v n còn ng n ng i, nó an i là ngày mai khi tôi b t đ u chiêu th hai c a kờ hoach nó s theo sau ng h tinh th n. N u tôi b t t ngòi bí l i quá thì nó s đ p xe lên c u b . Đ ng nào thì cũng quen s n v i cô giáo nh r i. Ch c n nó “đ i u h p ch đ ng trình” chút xíu là m i chuy n s êm th m ngay, đ ng lo. Tôi nghĩ th m n u v y sao mà không đ i u h p t đầu luôn cho ti n, l i b t tao ph i g ng mình làm quen nàng m t mình ch . Nghĩ v y mà không dám nói ra s nó gi n thì h b t h đ đ ng h t. Tuy nhiên nghe nó h a s làm Lê Lai c u chúa cũng yên tâm ph n nào.

Sáng hôm sau là ngày quy t đ nh. Nh th đ ng l , cô giáo nh v a đ p xe ra kh i h m là tôi phóng xe theo. Phía sau n a là th ng KC gi l i h a cũng đ p xe sau tôi m t đ n. Tôi ch có kho ng 20 phút đ thi hành kờ hoach. Ch n ch m t chút nàng mà t i tr đ ng là coi nh xong, bao nhiêu đ tình s tiêu thành mây khói.

Qua g n n a đ an đ đ ng mà tôi v n ch a dám m l i m c dù là đã theo sát nàng l m r i. Bánh xe tr c c a tôi đã kờ ngay bánh xe sau c a nàng. Nh ng mà bao nhiêu câu văn hoa bóng b y chu n b s n c đ m đ u không cánh mà bay đầu h t. Đ u tôi lúc b y gi nh m t t gi y tr ng. K t quá tôi nhìn v phía sau c u c u v i Lê Lai, ch th y nó tr n m t gi m t tay thành n m đ m dí v phía tr c, ng ý b o “Mà mà không t i luôn thì bi t tay ông”, trên này tôi cũng n m m t tay l i hùng dũng gi th ng lên tr i, đây là ám hi u đ nh tr c c a t i tôi, nghĩa là “C u b , c u b . Tao bí r i”. Mãi lo nhìn phía sau c u c u tôi không đ ý nên l c tay lái. Bánh xe tr c c a tôi b ng ngáng vào bánh xe sau c a nàng. Th là 1,2,3... c nàng l n tôi cùng ng xu ng đ đ ng.

Tôi dám th v i các b n r ng, t nh đ n l n ch a bao gi tôi c m th y x u h và quê c m y c c nh b y gi . c chi khi đó có cái đ ng r y bên c nh ch c tôi s đ m đ u vào xe l a ch t cho đ quê. Tôi không nh ngoài lí nhí m y ti ng xin l i không bi t là có nói gì thêm n a không. Và cô giáo nh có nói gì l i không tôi cũng không nh n t. May mà không có gì tr m tr ng. Nàng đ ng d y ph i qu n áo xong l ng l ng đi ti p, còn tôi đ t xe vào l đ ng ng i. Đ c m t lát, th ng b n r xe t i, nó c i khà khà gi m t ngón tay lên khen r i rít “Mày ch i chiêu này đ c thi t. Tao đâu ng m y b o đ dz y” Nó t ng là tôi c ý tông xe cô giáo nh đ làm quen Tr i .

Chi u hôm đó tôi đã làm m t chuy n mà chính tôi cũng không ng . Tôi t i nhà cô giáo nh m t mình. Tôi mu n phân tr n cùng nàng r ng đó là m t tai n n ch không ph i do tôi c ý. Không bi t hôm đó có ông bà nào phò h , hay vì lòng thành th c c a tôi đã đ c B t nhà nàng ch ng giám. Cô giáo nh Thu Tâm ti p tôi m t cách vui v th t b t ng . Nàng thông c m bi t không ph i tôi c ý đ ng xe. Nh ng nàng l i bi t t ng là ông hàng xóm KC đ o di n cho tôi m y tu n nay vân vân...và vân vân. Tôi ch còn n c ng i nghe, lâu lâu c i t n t n ch ng ch dùm cho th ng b n chút đ nh. Cu i cùng nàng nói thôi m i sáng đ ng có theo nàng n a. L đ ng xe n a thì ...quê l m. Nàng b n đi làm m i ngày, nh ng cu i tu n Ch Nh t tôi có r nh thì t i nhà ng i nói chuy n ch i cũng đ c. Tr i i, tôi sung s ng quá. Trúng mánh l n r i. Cu c đ i b ng đ p sao, tình yêu b ng đ p sao... Ông nh c sĩ nào ch m t câu hay ra ph t! Tôi làm sao có th ng là mình có di m phúc đ c nàng cho phép t i nhà ch i. T i đây tôi ch mong là nàng cho tôi vài phút phân tr n, r i sau đó có l nh lũng m i ra kh i c a cũng không sao. V y mà tôi đã ng i l i g n c ti ng, mà thú th t là không nh đã nói chuy n gì. Đ c nàng h a h n là m t đ u sung s ng không th t ng n i, và nh t là nghĩ đ n lúc th ng b n há h c m m nghe tôi k đ r i “không tin đ c dù đó là s th t...” tôi khoái mu n ch t r i.

Nh ng ngày sau đó, nghe l i khuyên b o c a cô giáo nh , tôi không đi theo cô n a. Ráng ch đ n cu i tu n s l i th m nh đã đ c h a h n. Ôi, ch a bao gi tôi th y ngày dài vô t n nh nh ng ngày này. Tôi nh cô giáo nh c a tôi quá mà ph i c n r ảng nh n vì nàng đã đ n dò đ ng theo c mà. B n th nghĩ còn gì đau kh cho b ng bi t nàng ó đó mà không th g p. (Bây giờ nghĩ l i th y mình ...h i ngu. Nàng đ n thì đ n, nh ng c lén nhìn t xa thì nàng làm sao bi t đ c?).

Nh ng đ i khi nào cũng v y các b n . M t cái này thì đ c cái kia. Cũng vì n i t ng t g m nh m tâm can c n gi i t a mà tôi đã b t ra đ c bài th tình đầu đ i. Đây, bài th tình dài 32 năm c a tôi b t đ u nh v y:

Có cô giáo nh
M i sáng tinh s ng
Xe đ p đ n tr ng
Khi lá còn đ ng s ng
Tôi ch tr c ngõ
Tôi l nh co ro
Nh n ti n m cho
Mua đ i u Vàm C
Cô i cô,
Hãy đi ch m ch m.
Cho tôi theo v i,

Đôi trao đôi lời
Tôi mong cô xem
tôi như học trò
Chị như học trò.
Đôi cô cười duyên

...
Bài thơ chị tôi đó, chị a kể thúc vì tôi tôi tham lam đòi phở như c. Không hiểu mà t mà nh c huy n bí nào đã khi n tôi có c m t t ng nh mình là m t thiên tài vĩ đ i. Tôi nghĩ tôi là thi sĩ, tôi là nh c sĩ, tôi cũng có thể làm văn sĩ, v sĩ, hi p sĩ... hay b t c cái gì sĩ cũng đ i u OK tu t. Đ o đó tôi m i đang t p t nh h c đàn guitar v i s ph KC. V i m nh c lý m u giáo s kh i, v y mà tôi ráng m n mò c ngày r i cũng ra đ c bài nh c có n t, có đ i u đàng hoàng ch gi n sao. Tôi nh là đã trình bày b n nh c v i s ph và nh n đ c l i khen đ y khích l . Thú th t tôi không đ ng ý v i s ph cho l m vì tôi nghĩ r ng th mình lúc đó đã ngang c Ph m Thiên Th và nh c thì ch c ch thua Ph m Duy chút xíu. V y mà s ph ch khen s s , hic !

Tôi đ nh vài ngày t i s làm xong bài th , ph xong bài nh c , và s hát cho cô giáo nh nghe khi t i nhà nàng cu i tu n này.
M t t i tôi m i đi đâu v nhà thì th y m tôi ng i ch v i ông anh h cùng gói đ gói s n. Tôi ph i đi ngay. M t chuy n v t biên s p s a kh i hành và còn m t ch . Tôi nghe mà bàng hoàng. Đi ngay bây gi sao? R i còn cô giáo nh c a tôi? Không cho tôi nói m t l i t gi ? Không không, tôi không mu n đi đâu n a c . Tôi mu n l i SG v i nàng cô giáo nh c a tôi thôi. Nh ng dĩ nhiên là đ i đ c. Ph i đi thôi. Ng i trên xe tôi ch i còn n c c u tr i cho chuy n đi b h y b b t ng đ i đ c tr v v i cô giáo nh c a tôi.

Nh ng tr i không chiêu lòng ng i. Tôi đã đi m t lèo đ n 18 năm các b n . Đ n cu i năm 97 m i có đ p tr l i SG. G p th ng b n c h i cô giáo nh tôi đ i. Nó nói có tr i m i bi t. Th là h t. Hic
Ô hô! t t ng là h t nh ng mà ch a h t h n. M i m y tu n tr c, có ông b n t Maryland g i cho cái clip b n nh c NGÀY X A HOÀNG TH . Đ i cùng bà xã th t ng th c hay quá, tôi b ng cao h ng k l i cho v nghe chuy n tình Cô Giáo Nh , cái thu em đi đ y h c tôi theo sau lo c co c, m i sáng tinh s t ng, đ t đ i u Vàm C ...
Nghe tôi k xong câu chuy n, bà xã có v c m đ ng và thông c m v i s chia cách b t ng đó. Nàng đ ngh bài th năm y ch a làm xong, thôi bây gi tôi làm t i p cho xong đi đ cho không còn gì v t ng v n. Trong lúc tâm h n đang lai láng đ y k ni m, tôi m t c nh giác, bèn l đ i phang thêm m y câu cu i nh sau:

...
Th t ng cô giáo nh
Cu c đ i quanh co
Ba m i năm r i
M i tình ch a t

H i i, đã hai ba th tíc trên đ u mà tôi v n còn đ i đ t tin l i đàn bà dù bà đó là ... v ta. Đ i t v m t hi n hòa gi ng nh c a m t ng i ch c đ i đang nghe c u em trai m i l n gi i bày tâm s , tôi th y m t nàng b ng s m xu ng m y giây chi u t t ng th ng vào ch th t ng m t cách ... không m y thi n c m. May mà ch m t chút thoáng qua, r i thôi. Đ i tôi vi t v a xong, nàng th th nói r ng nàng cũng c m h ng mu n làm t i p thêm m y câu n a cho bài th này. Tôi h i ng c nhiên. Nàng l y cây vi t làm luôn m t lèo:

Bài Thơ Tình 32 Năm...Chào a G

Tài khoản: ThaiNC

Th số: 06 Tháng 6 Năm 2012 22:16

Mình tình lúc nh
Anh nhất nh
T gì mà t !!!
Khi nào ra ng
Gp “bà”giáo nh
Tui t dùm cho.
Bây giờ ăn no
Làm n lo ...ra chén.

Ha ha ha., bài thơ tình đầu đời và duy nhất của tôi sau 32 năm bây giờ mình đã có chính thức kết thúc. Lần này thì chắc hết thi t. Hẹn gặp lại n m t n a.

Chào b n. Tôi đi ra chén đây!!!